मालाखे भविष्यद्वाक्यानि ।

1

१ प्रथमोऽध्यायः ।

१ इस्रायेलीयलोकानाम् अकृतज्ञतामधि तर्ज्जनं ६ याजकानाम् अधर्म्मस्य कथनञ्च ।

१ भावोक्तिः । मालाखिना ज्ञापितं सदाप्रभो र्वाक्यं ।

२ अहं युष्मासु प्रीतवानिति सदाप्रभुराह, यूयन्तु वदथ, केनास्मासु प्रीतवानसि? सदाप्रभुराह, एषावः किं याकूबस्य भ्राता नासीत्? ३ परन्त्वहं याकूबे प्रीतवान्। एषावन्त्वहं गर्हितवान् तस्य पर्व्वतांश्च ४ ध्वंसस्थानं, तस्याधिकारभूमिञ्च नागानां वसतिं कृतवान्। चूर्णा वयं, परन्तु प्रत्यावृत्योत्सन्नस्थानानि पुन र्निर्म्मास्यामह इति चेदिदोमो ब्रूयात्, तर्हि वाहिनीनां सदाप्रभु र्वदति ते निर्म्मास्यन्तेऽहन्तूत्पाटयिष्यामि, ते च दुष्टताया देशः सदाप्रभो र्नित्यकोपपात्रस्वरूपा जाति- ५ रिति नाम्ना विख्यास्यन्ते। स्वीयनेत्रैस्तद् दृष्ट्वा यूयमपि वदिष्यथ, इस्रायेलः सीम्नः पारेऽपि सदाप्रभु र्महान्।

६ पुत्रः पितरं, दासश्च स्वप्रभुं सम्मानयति, अहन्तु चेत् पिता भवेयं, तर्हि मम सम्मानं कुत्र? प्रभु र्वा चेद् भवेयं, तर्हि मम भीतिः कुत्रेति

वाहिनीनां सदाप्रभु र्याजकान् गदति। भो याजकाः, मम नाम युष्माभिरवज्ञायते। अत्र यूयं वदथ, तव नामास्माभिः कथमवज्ञातं? यूयं ७
मम यज्ञवेद्यामशुचि भक्ष्यमुत्सृजथ, तथापि वदथ, त्वमस्माभिः कथमशुचीकृतः? सदाप्रभो र्भोजनमद्योऽवज्ञय इति कथनेन तदकारि।
युष्माभि र्बलिदानार्थमन्धस्य पशोरानयनं कुत्सितं न मन्यते, खञ्जस्य ८
रोगिणो वा पशोरानयनमपि कुत्सितं न मन्यते। त्वमेकदा स्वदेशस्याधिपतेः समीपं तादृशं पशुमानय, स किं त्वां रोचयिष्यति त्वामनुग्रहीष्यति वेति वाहिनीनां सदाप्रभुराह। अत इदानीमकदेश्वरस्य मुखं ९
प्रसादयन्तोऽस्मत्कृतेऽनुकम्पां याचध्वं। युष्माकमेव हस्तैरेतदकारि, पुनर्युष्मत्कारणात् स किमनुग्रहं करिष्यतीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह।
अहो युष्माकमेव मध्ये कोऽपि कपाटौ बध्नातु, तथा कृते मम वेदी १०
युष्माभिः पुन र्वृथा न दीपयिष्यते। युष्मासु मम कापि प्रीति र्नास्तीति
वाहिनीनां सदाप्रभुराह, युष्मत्करेभ्यश्चाहं नैवेद्यं न रोचयिष्यामि। यत ११
आसूर्य्योदयात्तस्थानाभ्यां परजातीनां मध्ये मम नाम महत्, सर्व्वस्थाने च मम नाम्नः कृते धूपवद् दग्धं दानमानीयते, तच्च शुचि नैवेद्यं। वस्तुतः
परजातीनां मध्ये मम नाम महदिति वाहिनीनां सदाप्रभुराह, यूयन्तु ११
तदपवित्रीकुरुथ, यतो वदथ, सदाप्रभो र्भोजनमद्योऽशुचिस्तदीयलभ्यश्चावज्ञेयं भक्ष्यं। पुन र्वदथ, पश्य कीदृशी विडम्बना, यूयञ्च फूत्कारेण १३
तदवमन्यध्वे, चोरितं बलिं खञ्जं रोगिणं वानयथ चेत्यमेव नैवेद्यमुत्सृजथ,
युष्मत्करेभ्याऽहं किं तद् रोचयिष्यामीति सदाप्रभुराह। यस्तु प्रता- १४
रको व्रजमध्ये पुम्पशौ विद्यमाने सङ्कल्पं कृत्वा प्रभुमुद्दिश्य नष्टकल्पं स्त्रीपशुमुत्सृजति, स शापग्रस्तः, यतो महान् राजाहमिति वाहिनीनां सदाप्रभुराह, मम नाम च परजातीनां मध्ये भयावहं।

---

2 २ द्वितीयोऽध्यायः।

१ याजकानाम् अविश्वसता १० देवार्चातो जनानां तिरस्कारः १२ अभिचारदौरात्म्याभ्यां तेषां तिरस्कारः।

अत इदानीं, भो याजकाः, युष्मान् प्रत्ययमादेशो भवति, वाहिनीनां १
सदाप्रभुराह, यदि न शृणुत मम नाम्नः प्रतापं स्वीकर्त्तुञ्च मनोयोगं न ९
कुरुथ, तर्ह्यहं युष्माकं विरुद्धम् अभिशापं प्रहेष्यामि युष्माकमाशीर्व्वा-

दांश्चाभिशप्स्यामि, वस्तुतो युष्माभि र्मनोयोगो न क्रियते तस्मादहं तान्
३ अभिशप्तवान् । पश्यताहं युष्माकं क्षेत्रे बीजं भर्त्सयिष्यामि, युष्माकं वद-
नेषु पुरीषं युष्मत्पर्व्वणां पुरीषमेव विकरीष्यामि च, यूयमपि तन्नाशि-
४ मपनायिष्यध्वे । ततोऽयमादेशो लेविना सार्द्धं कृता मम नियमो भवि-
ष्यतीत्यभिप्रायात् स युष्मान् प्रति मया प्रहित इति यूयं ज्ञास्यथेति
५ वाहिनीनां सदाप्रभुराह । तेन सार्द्धं जीवनशान्त्योः प्रतिज्ञास्वरूपो
मम नियम आसीत्, अहञ्च तस्मै जीवनशान्ती प्राददां; स मद्भीतेः
प्रतिज्ञास्वरूप आसीत् लेविश्च मत्तोऽबिभेत्, मम नाम्नः समक्षमनमत
६ च । सत्यस्वरूपा व्यवस्था तस्य मुखेऽवातिष्ठत, तस्यौष्ठयोरन्यायो नावि-
द्यत; स शान्तिसारल्याभ्यां मत्सहगाम्यासीत्, बहूंश्चापराधात् परावर्त्तयत् ।
७ वस्तुतो याजकस्यौष्ठौ ज्ञानं रक्षतस्तस्य मुखे च जना व्यवस्थाम-
८ न्वेषन्त इति युक्तं, यतः स वाहिनीनां सदाप्रभो र्दूतः । यूयन्तु सन्मार्गाद्
अपक्रान्ताः, व्यवस्थाव्यवहारे बहून् स्खालितवन्तः, लेवे र्नियमं नाशि-
९ तवन्त इति वाहिनीनां सदाप्रभुराह । अहमपि युष्मान् कृत्स्नस्य प्रजा-
वृन्दस्य समक्षम् अवज्ञेयान् नीचांश्च कृतवान्, यतो युष्माभि र्मम पन्थानो
न रक्ष्यन्ते व्यवस्थाव्यवहारे च मुखापेक्षा क्रियते ।

१० सर्व्वेषामस्माकं किमेक एव पिता नास्ति? एक एवेश्वरः किमस्मान्
न सृष्टवान्? कुतो वयं प्रत्येकं स्वभ्रातरं प्रति विश्वासघातकतामनुति-
११ ष्ठामः? एतेनास्माकं पैतृको नियमोऽपवित्रीक्रियते । यिहूदा विश्वा-
सघातकतामनुतिष्ठति, इस्रायेलस्य मध्ये यिरूशालमे च गर्हणीय
आचारः क्रियते च, यतो यिहूदाः सदाप्रभोः प्रीतिभाजनं धर्म्मधामा-
१२ पवित्रं करोति विजातीयदेवस्य कन्यामुद्वहति च । तादृशीं क्रियां यः
करोति, तस्य नरस्य जागरूकं जनं तदुत्तरदातारं वाहिनीनां सदा-
प्रभवे नैवेद्योत्सर्ज्जकं जनञ्च याकूबस्य पटगृहाणां मध्याद् उच्छिनत्तु ।

१३ द्वितीयञ्चेदमपकर्म्म युष्माभिः क्रियते, नेत्रजलेन रोदनेन कातरोक्त्या
च वाहिनीनां सदाप्रभो र्वेदी प्रच्छाद्यते, तेन स नैवेद्ये दृक्पातं न कुरुते,
१४ युष्मत्करेभ्यश्चाभिरुचितं किञ्चिन्न गृह्णाति । अत्र यूयं वदथ किमस्य
कारणं? कारणमेतत्, तव त्वदीययौवनकालीनभार्य्यायाश्च मध्ये सदा-
प्रभुः साक्ष्यस्ति, तां प्रति त्वया विश्वासघातकता कृता, सा तु तव
१५ सङ्गिनी तव सहधर्म्मिणी चास्ति । य आत्मनः शेषांशस्याधिकारी
तादृश एको नरः किं न तत् कृतवान्? वाढं, स एको नरः किमकरोत्?

स ईश्वरीयवंशमन्वैषत। अतो यूयं स्वात्मनः कृते सावधाना भवत, तव यौवनकालीनभार्य्यां प्रति विश्वासघातकतां माकार्षीः। यतोऽहं १६ भार्य्यात्यागं गर्हे इतीस्रायलस्येश्वरः सदाप्रभुराह, भार्य्यात्यागिनो वस्त्रं दौरात्म्येन परिच्छन्नमिति वाहिनीनां सदाप्रभुराह, अतो यूयं स्वात्मनः कृते सावधाना भवत विश्वासघातकताञ्च माकार्ष्ट।

यूयं स्ववाक्यैः सदाप्रभुं खेदयथ, परन्तु वदथ, केन खेदयामः? यः १७ कश्चिद् दुष्टतामाचरति, स सदाप्रभो र्दृष्ट्यां भद्रः, तादृशाश्च नरास्तस्मै रोचन्ते, न चेन्न्यायविचारस्येश्वरः कुत्रेति कथनेन तं खेदयथ।

---

३ तृतीयोऽध्यायः।

१ स्त्रीदूतस्यागमनकथनं ७ जनानां दुष्टताकथनं १२ तेषामविश्वासकथनं १६ ईश्वराद् भयकारिणां मङ्गलकथनञ्च।

पश्यताहं स्वीयदूतं प्रहेतुमुद्यतोऽस्मि, स मदग्रे पन्थानं संस्करिष्यति, १ यञ्च युष्माभिरन्विष्यमाणः प्रभु र्युष्माभिरभिरुचितश्च नियमस्य दूतः सोऽकस्मात् स्वप्रासाद उपस्थास्यते, पश्यत स आयातीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह। तस्यागमनदिनन्तु सोढुं केन शक्यं? तस्य दर्शनदाने वा २ कोऽवस्थास्यते? यतः स विलायकस्वर्णकारस्याग्ने रजकानां क्षारोदकस्य वा सदृशः। स च रूप्यं विलाययन् शुचीकुर्व्वंश्चैवोपविश्य स्वर्णमिव ३ रूप्यमिव वा लेवेः सन्तानान् शुचीकुर्व्वन् निर्म्मलीकरिष्यति, ततस्त सदाप्रभोः परिचारका धार्म्मिकतया नैवेद्योत्सर्ज्जकाश्च भविष्यन्ति। यद्वच्च प्राक्तनदिनेषु पूर्व्ववत्सरेषु च, तद्वत् तदा यिहूदायिरूशलमयो ४ नैवेद्यं सदाप्रभवे रोचिष्यते। अहञ्च विचाराय युष्मत्समीपमाग- ५ मिष्यामि, मायाविनां व्यभिचारिणां मृषाशपथकारिणां, वेतनजीविनि विधवायामनाथबालके च दौरात्म्यकारिणां प्रवासिपीडकानाञ्च, मद्भी- तिवर्ज्जितानां जनानां प्रातिकूल्येनाहं सत्वरः साक्षी भविष्यामि चेति वाहिनीनां सदाप्रभुराह। यतः सदाप्रभुरहं निर्विकारः, याकूबस्य ६ सन्तानाश्च यूयम् अनश्वराः।

स्वपूर्व्वपुरुषाणां कालतो यूयं मम विधिभ्योऽपक्रम्य तान् न रक्षथ। ७ मां प्रति पर्य्यावर्त्तध्वं, तथा कृतेऽहं युष्मान् प्रति पर्य्यावर्त्तिष्ये। अत्र यूयं वदथ, केन पर्य्यावर्त्तिष्यामहे? ईश्वरः किं मनुष्येण प्रतारयितव्यः? ८

यूयन्तु मां प्रतारयथ। अत्र यूयं वदथ, केन त्वां प्रतारयामः? दशमांशे-
९ नोपहारेण च। यूयं शपथेनाभिशप्ताः, वस्तुतो भो कृत्स्ने जाते, यूयं मां
१० प्रतारयथ। कृत्स्नो दशमांशो युष्माभिः कोषागारमानीयतां मम गृहे
च भक्ष्यद्रव्यं विद्यतां, एतेनैव मां परीक्षध्वमिति वाहिनीनां सदाप्रभु-
राह। अवश्यमहं युष्मत्कृते गगनस्य वातायनान्युद्घाटयिष्यामि, युष्मत्कृते-
११ ऽपरिमेयामाशिषं विमोक्ष्यामि च। युष्मत्कृते ग्रासकारिणं तर्जयिष्यामि
च, तेन स युष्मत्क्षतये भूमेः फलानि न नाशयिष्यति, क्षेत्रे च युष्माकं
१२ द्राक्षालता न निष्फला भविष्यतीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह। सर्व्वास्त
परजातयो युष्मान् धन्यान् वदिष्यन्ति, यतो यूयमेवाभिरुचितस्य देश-
स्याधिकारिणो भविष्यथेति वाहिनीनां सदाप्रभुराह।

१३ मम प्रातिकूल्येन युष्माकं वाक्यान्युग्राण्यभवन्निति सदाप्रभुराह। अत्र
१४ यूयं पृच्छथ, तव प्रातिकूल्येन वयं किं कथयामः? यूयं वदथ, ईश्वरस्या-
राधनालीका, तस्य रक्षणीयरक्षणाद् वाहिनीगणाधिपस्य सदाप्रभोः
१५ समक्षं मलिनाकारेण गमनाच्चास्माकं को लाभो जातः? अतोऽधुना वयं
दर्पिणो नरान् धन्यान् वदामः, दुष्कर्म्मकारिण एव प्रतिष्ठां प्राप्तवन्त
ईश्वरञ्च परीक्ष्य निस्तारमपि लब्धवन्तः।

१६ तदानीं सदाप्रभुता भयकारिणो नरा मिथः समलपन् सदाप्रभुश्चा-
वधायाशृणोत्, सदाप्रभुतो भयकारिणां तस्य नामानुचिन्तताञ्च नराणां
१७ कृते तस्य सम्मुखं स्मरणार्थकमेकं पुस्तकमलेखि च। ते ममैव सन्तीति
सदाप्रभुराह, मया यद्दिनं रच्यते, तस्मिंस्ते मम निजस्वं भविष्यन्ति,
यथा च पिता स्वसेवाकारिणि पुत्रे स्नेहवान्, तथैवाहं तेषु स्नेहवान्
१८ भविष्यामि। तदा यूयं परिवृत्य धार्म्मिकदुष्टयो र्मध्ये प्रभेदं, ईश्वर-
सेवाकारिणस्तत्सेवात्यागिनश्च मध्ये च प्रभेदं द्रक्ष्यथ।

---

४ चतुर्थोऽध्यायः।

१ दुष्टानां दुर्दशा धार्म्मिकाणां मङ्गलं ४ अवस्थायामवधानाय निवेदनं ५ एलिय-स्यार्थाद् योहनस्यागमनकथनञ्च।

१ वस्तुतः पश्यत, चुल्लीवत् प्रज्वलितः स दिवस आयाति, तदानीं
दर्पिणो दुष्कर्म्मकारिणश्च सर्व्वे नराः पलालस्वरूपा भविष्यन्ति, स
आगामी दिवसस्तान् भस्मीकरिष्यति चेति वाहिनीनां सदाप्रभुराह,

स तेषां न मूलं न पल्लवं वा शेषयिष्यति। परन्तु भो मन्नामतो भय- २
कारिणः, धार्म्मिकतारूपः सूर्य्यो युष्मानभ्युदेष्यति, तत्किरणाण्यारोग्या-
वहानि। यूयञ्च निर्गत्य पुष्टा गोवत्सा इव नर्त्तिष्यथ, दुष्टांश्च मर्द्दिष्यथ, ३
यतो मया यद् दिनं रच्यते, तस्मिंस्ते युष्मत्पदतलस्थं भस्म भविष्य-
न्तीति वाहिनीनां सदाप्रभुराह।

यूयं मद्दासस्य मूससो व्यवस्थां स्मरत, अहमेव होरेबे कृत्स्नस्येस्रायेलस्य कृते तं विधिशासनसङ्ग्रहस्वरूपां तां व्यवस्थामाज्ञापितवान्। ४

पश्यत, सदाप्रभो र्महतो भयङ्करस्य च दिनस्यागमनस्याग्रेऽहं युष्मान् ५
प्रत्येलियं भाववादिनं प्रहेष्यामि। स सन्तानान् प्रति पितॄणां हृदयं, ६
पितॄन् प्रति च सन्तानानां हृदयं पर्य्यावर्त्तयिष्यति, नचेदहमागमन-
काले कृत्स्नं देशं वर्ज्जनसूचकेन शापेनाहनिष्यामि।